

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt nroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

IMIONA RZYMSKIE.
Jutro Telesfora Męcz.

Zaliczenie na trzy miesiące złp. 40
miesięczne złp. 4.

IMIONA ŚLAWIAŃSKIE.
Jutro Swiatosław.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 00 R red w miarze Paryżkiej	stopnie ciepła podług Reaumur'a	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery.	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi.
6	27 8". 584	— 11° 6	0. 69	Zaden	Pogoda	
3 2	8. 467	— 6 6	0. 95	Wpł. Wschodni słaby	Pogoda z Chmurami	
10	8. 758	— 10. 4	0. 70	Pn Wschodni słaby	Pogoda	

Cześć Urzędowa.

OBWIESZCZENIE.

Nro 5,598.

SĘDZIA TRYBUNAŁU I. INSTANCYI.

*Kommissarz upadłości handlu sturozakonnego
Jakóba Jasmin.*

W wykonaniu art. 40 kod. handl. ks. III. wzywa wierzycieli npadłego handlu sturozakonnego Jakóba Jasmin, a mianowicie 1. Hejmana Lorol, 2. braci Dyrenfort, 3. Dawida Elsner, 4. Hejmana Oppenheim, 5. Jeremiasa, 6. Wolfa Schwerin, 7. Finstera i Mütze, i 8. Louis Derof w Wroclawiu, 9. Adolfa Majer Reichenheim, 10. Samuela Oppenheim et Comp, 11. Köhlera Lipmann, 12. Heinricha Krug, 13. J. C. Löwy w Lipsku. 14. Józefa Grünbaum et sohn, 15. Gecla Rakower, 16. Mojżesza Hochgellerter, i 17. Wolfa Hirschfeld w Krakowia, aby się w dniu 25 stycznia 1838 roku o godzinie 3 z południa w sali audyencyonalnej Trybunału I. Instancyi Wydziału II. przed delegowanym sędzią kommissarzem upadłości stawili i stoso-

wnie do art. 44 powyż powołanego prawa, potrójną listę potrzebnej liczby syndyków tymczasowych, od wyboru Trybunału I. Instancyi zawisłych złożyli.

Kraków dnia 15 Grudnia 1837 r. 1

(3r.) Pareński Zastęp. Sęd.

OBWIESZCZENIE.

Prawnie zajęte ruchomości, jako to: konie, kocz, bryczki, krzeszła, komoda, szafy, lustro, landszafty, szkło różne i inne sprzęty domowe, w dniu 5 stycznia r. b. 1838, to jest: w piątek o godzinie 10 z rana, w domu pod L. 218 na Groblach przy Krakowie stojącym, sprzedanemi zostaną przez publiczną licytacją. Chęć kupna mający, ze chcą się zejść na czas i miejsce oznaczone.

Kraków dnia 2 stycznia 1838 r.

Karol Koisiewicz Kom. Sąd.

W dniu 9 stycznia 1838 r. o godzinie 9 z rana w gmachu Sukiennice zwanym sprzedanemi zostaną przez publiczną licytacją zajęte ruchomości, jako to: koszule męzkie,

surdut, spodnie, fajki, sztuciec, zegar stołowy i t. p. O czém chęć licytowania mających zawiadomiam.—Zaś w dniu 12 stycznia 1838 r. o godzinie 10 z rana w drodze egzekucyi sądowej wypuszczone zostaną przez publiczną licytacją w dzierżawę trzech letnią wszelkie dochody z kamienicy w mieście Krakowie przy nlicy Mikołajskiej pod L. 649 w gminie V. miejskiej, sytuowanej. Chęć licytowania mających, zaopatrzonych w *validum* 100 złp. na czas i miejsce oznaczone podpisany zaprasza, warunki dzierżawy przed rozpoczęciem licytacji w miejscach odczytane będą.

Kraków dnia 30 grudnia 1837 r.

Ignacy Piekarski Kom. Sąd.

Cześć Polityczna.

WIADOMOŚCI Z POCZTY WECZORAJSZEJ.

— Paryż 25 Grudnia. —

Według ostatnich wiadomości z Hiszpanii główna kwatera D. Carlosa, znajdowała się jeszcze dnia 15 w Amurrio; — Espartero stał w okolicach Logrono. — Rząd madrycki nie miał dnia 17 żadnych wiadomości od wojsk północnych. Kilku kuryerów niedoszło, ponieważ związki są przecięte przez karlistów. Espartero znajdował się d. 9 w Lagrona na czele 4 szwadronów jazdy i 5 batalionów piechoty. Jenerał karlistowski Garcia ma go ciągle na oku. Pantaleon Bone, dowódzca partyzantów, objawiony został przez karlistów w Sierra de Olbaracin, i tylko prawie cudem potrafił sam ze swoim adjutantem, ratować się ucieczką. Dwie kompanije, z których jego korpus się składał wzięte zostały do niewoli, — i wszyscy ludzie rozstrzelani przez karlistów, ponieważ Pantaleon Bone, uczynił toż samo z oddziałem karlistów który mu przed kilku dniami wpadł w ręce. —

WIADOMOŚCI Z POPRZEDNICH POCZT.

— Z Berlina 23 Grudnia. —

Słychać, że zamiarem jest rządu, kazać bić dwutalarowe sztuki, coby zbliżyło dno rachubę monety używanej w Niemczech północnych do pruskiej, dwa albowiem takie talary dubeltowe, czyniłyby 7 złotych okrągło.

Wydawany w Leodium *Journal historique et littéraire*, pismo w miesięcznych poszytach wychodzące, został zakazany w Prusiech, z powodu artykułów nieprzychylnych rządowi tutejszemu, często umieszczanych.

— Paryż 19 Grudnia. —

Dnia wczorajszego miało miejsce otwarcie posiedzeń izb obudwóch na r. 1838. Już o godzinie 10 otwarte były dla publiczności miejsca w izbie deputowanych, które bezzwłocznie zapełniono. Urządzenie wewnętrzne sali było takie same, jak w roku zeszłym; tron wznosił się pod baldachimem na tém samém miejscu gdzie zwykle bywa bióro prezesa; po prawej i lewej stronie tronu stały krzesła z poręczami dla synów królewskich; nieco dalej i przy estradzie przodkowej, ustawiono ławki dla marszałków, wielkich urzędników legii honorowej i deputacyi rady stanu; parowie zasiedli ławice po prawej stronie i w środku prawym deputowani których było jakie 350, zajęli resztę miejsc; członkowie ciała dyplomatycznego mieli oddzielną dla siebie trybunę. O godzinie 1, wystrzały armatnie zapowiedziały wyjazd króla z Tuilleryów. W kilka minut potem przybyła królowa z księżną Orleans, z księżniczkami Adelaidą i Klementyną, oraz z księciem Montpensier, do sali. Niebawnie dały się słyszeć głośnie okrzyki: Niech żyje król! zapowiadające przybycie samego monarchy. N. Paua przyjmowali u podwoi sali tronowej, kanclerz Francyi baron Pasquier na czele wielkiej deputacyi izby parów, i p. Nogret pełniący obowiązki prezesa izby deputowanych jako najstarszy wiekiem, na czele wielkiej deputacyi tejże. Gdy król wszedł

do izby posiedzeń powstało całe zgromadzenie i przyjęto Najjaś. Pana nieustajacem okrzykiem: Niech żyje król! Król pozdrowiwszy zgromadzenie zasiadł na tronie. Po bokach zajęli miejsce książęta Orleans, Nemours (mający lewą rękę na przepasce), i Aumale; krzesło dla księcia Joinville, odbywającego teraz żeglugę morską, stało próżne. Król zagałł posiedzenie, mową następującą: — » Mości panowie parowie i deputowani! Francya jest swobodna i spokojna. Jój pomysłność szybkim wzrasta krokiem, utwierdzają się instytucye, wznaga się coraz silniej zaufanie w trwałości tych ostatnich. — Przywrócenie panowania praw, pozwoliło mi iść za popędem serca mego. Wielki czyn, którego pamięć drogą mi zawsze będzie, amnestya, służy za dowód mocy rządu mojego. Czyn ten zaspokoił umysły, osłabił wpływ niecných namiętności, usuwa coraz dalej plany nieporządku. — Było wolą moją zgromadzić kolegia wyborcze. Ufność moja do kraju niezostała zawiedziona. Znajdę w Wpanach to prawe współdziałanie, którego od lat siedmiu udzielały mi izby, ażeby zapewnić Francyi dobrodziejstwa porządku i pokoju. — Mogę sobie powinszować szczęścia w tém co się dotyczy stósunków moich z wszystkiemi mocarstwami zagranicznymi, tém więcej że nigdy podobno nie zdawał się pokój powszechny lepiej zabezpieczonym. — Tymczasem wyniszczają jeszcze wojna domowa półwysep; królowa rejentka dzierży odwagę i z wytrwałością prawa swęj dostojnej córki królowy Izabelli II. Ja z mojęj strony nie przestaję wypełniać wiernie warunków poczwórnego przy mierza i mam nadzieję pomyslnego wypadku sprawy, obudzającęj zupełnie współluczucie nasze. — Małżeństwo mego najstarszego syna, uzupełniło wszystkie życzenia moje. Od wspomnień tego wypadku, będącego źródłem wielokrotnego szczęścia dla rodziny mojęj, będzie nieodłączną pamięć licznych dowodów

przychylności, któremi Francya, izby i mieszkańcy tēj stolicy, otoczyli młodą 'księżniczkę przybywającą tutaj dla zajęcia miejsca w gronie dzieci moich. — Druga moja córka, księżniczka Marya, weszła także w związki, które niemogą jak tylko utwierdzić przyjazne stosunki nasze z sąsiedniemi krajami. — W Afryce spełniły się oczekiwania nasze. Chorągiew francuzka powiewa na murach Konstantyny. Mogłoby zwycięstwo zdziałać niekiedy więcej dla Francyi, ale sława i zaszczyt jēj oręża, świetniej się nigdy nie odznaczył. Mój syn, książę Nemours, miał należny mu udział w niebezpieczeństwach. Młodszy brat jego chciał się z nim połączyć chciał należeć do wspólnych trudów i niebezpieczeństw które oddawna już dzielają z wojskiem synowie moi. Ich krew jest własnością kraju, tak jak krew wszystkich jego dzieci. (Głośne oznaki radości). W chwili, w której zanoszę modły dziękczynne za opiekę udzieloną orężowi naszemu, należy mi opłakiwać wraz z wami, stratę tylu walecznych poległych na polu chwały. Ojczyzna skrapia ich grobowce łzami czułości i wdzięczności. Już naprzód uznała to wszystko co rozporządziłem, ażeby dogodzić powszechnęj żalości, zaspokoić oraz dług należny od Francyi jēj bohaterskim podporom. Będzie Wpanom przełożony projekt do prawa ażeby dać dowód wdzięczności narodowęj wdowie i dzieciom walecznego generała Damrémont. Do pierwszēj godności wojskowęj, wyniosłem sędziwego wojownika, który zastąpił go w dowództwie, a jak sam powiada, nie widział w swym długoletnim zawodzie nic takiego, do czego by młodzi nasi wojownicy zdolni nie byli. Tak jak na wschodzie Algieru, podobnie i na zachodzie, życzyłem sobie pokój, ale uporność beja dowodzącego w Konstantynie, zmusiła nas do przekonania raz jeszcze krajowców posiadłości naszych w Afryce, że wszelkiego oporu zrzec się powinni. Na zachodzie została zawarta kon-

wencya, której warunki ściśle są wykonywane, która oraz pomyślne wydała dotąd skutki. — Będzie Wpanom przedłożony dokładny rzut oka na położenie nasze w Afryce, mnie zaś wypadnie zażądać od Wpanów tych środków, jakie do utwierdzenia posiadłości naszej są potrzebne. — Z portów naszych wypłynęli już posłannicy, aby usunąć trudności stojące już oddawna na przeszkodzie wykonaniu przyjętych przez wyspę Haiti względem Francyi zobowiązań. O tymże samym czasie udaje się część potęgi naszej, ku wybrzeżom Meksyku, ażeby zapewnić sprawiedliwość i niebezpieczeństwo Francuzom w tamtych krainach handel prowadzącym. — Z Boliwią zawarłem traktat handlowy, i mam nadzieję, że z kolei zawrzemy związki ze wszystkimi krajami Ameryki południowej. — Stan naszych finansów jest ciągle pomyślny, a dochody publiczne powiększyły się od ostatniego posiedzenia. — Projekta do praw artykułem 69 ustawy zastrzeżone, będą Wpanom przedłożone. — Od dawnego czasu wymaga system naszego prawodawstwa karnego, całej uwagi rządu mego; przedstawi on Wpanom projekt do prawa względem poprawy tegoż. Inny projekt do prawa, dotyczyć będzie reformy praw naszych o towarzystwach handlowych. — Na budowie publicznej, są już obmyślane znaczne fundusze. Nie pozostaje nam jak tylko wydoskonalić nasze wielkie linie komunikacyjne i nowe utworzyć, dla ułatwienia odbytu mnożących się płodów naszego rolnictwa i przemysłu. Będą Wpanom przedłożone wszelkie uwagi nad tym wielkim przedmiotem, wraz z nowymi projektami do rozmaitych ważnych przedsięwzięć. — Nigdy nie widziałem się otoczony przez izby w okolicznościach więcej pomyślnych. Starajmy się panowie utrzymać mocą naszej jedności i mądrości to, cośmy odważyli i patriotyzmem naszym osiągnęli. Niech będzie staraniem naszym zatrzeć bolesną pamięć niezgód własnych, izby ze wszystkich,

tych poruszeń przez które tyleśmy ucierpieli, innego nie zostało śladu, nad uznawaną coraz więcej potrzebę aby nigdy już więcej nie wracały. — Wytrwajmy panowie na owej jednostajnej i spokojnej drodze, której winniśmy wzrost bogactw i pomyślności jakich Francya używa. Takiem jest jedyne życzenie serca mego. Życie moje jest poświęcone utrzymaniu wszelkich rekojmii naszej spokojności i naszych swobód, jakoż jedynie w rozwiązaniu tego wielkiego zadania, żądam współdziałania Wpanów!« — Zaledwie skończył król mowę swoją, wznosił się ze wszystkich stron okrzyk: Niech żyje król! Parowie mianowani od czasu ostatniej sessyi podobnie i obecni deputowani, wykonali potem zwykłą przysięgę, a zaś Wielki pieczętnik otrzymawszy poprzednie stosowne polecenie królewskie, ogłosił posiedzenie izb na rok 1838 za otwarte, wezwał oraz parów i deputowanych, ażeby nazajutrz w zwykłych miejscach posiedzeń swoich zgromadzili się. Król i rodzina królewska, oddalili się z sali wśród nie ustających okrzyków uwielbienia.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 3 do dnia 4 Stycznia.

Kardinali Konstanty, Przyborowski Wojciech, z Polski; — Nougéant hr., Sobolewska Ewa, Siemowski Władysław, Starowiejski Jakób, z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Nougéant hr., do Polski; — Mittasch Karl, Leawiecki Antoni, Wojciechowski Jan, Stadnicki hrabia, do Galicyi.

Doniesienie.

Niniejszym zawiadamia się posiadaczy biletów loteryjnych z napisem: »*Wygrrywający odbierze beczkę wina w Biórze Informacyjnem,*« iż okoliczność ta ze strony Bióra przedstawioną została Dyrekcyi Policji celem wyśledzenia sprawy powyższego nadużycia. —
